

mindelige Brugsgjenstande af Uld med lidt paa-
fyet Posamentmagerarbejde af Silke eller med
en paaftyet Silkeblonde eller desl.; er derimod
Silke tilfede i større Mængde end som saadan
underordnet Del, ville de paagjældende Varer
selvfølgelig være at fortolde efter Reglen i An-
mærkning 7 under Manufakturvarer, altsaa som
den høifstbestattede Del i Sammenfætningen. Ved
den her omhandlede, i Position 97 optagne Regel
vil blive gjort Ende paa mange hidtidige Tvivl
og Vanskeligheder angaaende de paagjældende
Varers Fortoldning, og med de angivne nødven-
dige Forbehold, navnlig ogsaa overfor mulige For-
søg paa Misbrug, kan sammes Fortoldning i endel
Tilfælde blive mere overensstemmende med Billig-
hed end tidligere.

Hvad Størrelsen af Goldsatterne angaar, har
man, for ikke at fremkalde Smugleri, ikke turdet
forhøje Golden for Hølsilkevarer, som lettest
smugles, og hvis Indførsel er aftagen betydeligt
i de sidste 5 Aar. De tvende andre Goldsatter
ere ei heller forment at burde forandres, hvorved
dog ikke skal lades ubemærket, at en Nedsættelse
af Goldet til 1 Kr. pr. Pd. for de lavest be-
stattede Silkevarer i sin Tid har været foreslaaet
af Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn og
derpaa optagen i tidligere Tarifudkast, navnlig
under Hensyn til de under Positionen hørende
tildels svære Uldvarer med kun lidt iblandet Silke,
men da en Gold af $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Pd. dog neppe
kun anses for høi for de fleste paagjældende, til
Luxusforbruget hørende Varer, og Udcastet i
flere andre Henseender vil lade Silkevarer blive
lempeligere behandlede end hidtil, jfr. navnlig
Anmærningen under Manufakturvarer om Start-
ning af Silke, er den nuværende Gold forment
at kunne bibeholdes.

I Thararubriken er opført en Thara af 5
pSt. for Silkebaand paa Kuller og af 40 pSt.
for Silkebaand paa Kuller i Papæster. En til-
svarende Bestemmelse findes ikke i Loven af 1863,
efter hvilken saadanne Kuller skulle vejes med til
Goldansættelsen. Disse Baand ere imidlertid af
en saadan Bestaaenhed, at det i Almindelighed
er umuligt at forfende dem eller at have dem
liggende til Forhandling, uden at de lide derved,
medmindre de ere forfynede med tykt Papir,
rullet fra Ende til anden, eller med Kuller af
Pap, Træ eller desl. For at undgaa at betale
Gold af en Pakningsgjenstand, der ikke sjelden
bliver vægtigere end selve Varen, hvorved den
vilde forbyres i en saadan Grad, at den ikke vilde
kunne affættes, maa den Handelnde nu lade Va-
ren komme uden saadant Bestyttelsesmiddel, og,
efterat have taget den hjem, selv oprulle den.
Det kan ikke undgaaes, at Varen udsættes for Be-
skadigelse under en sliq Behandling, og det er
derfor ansat stemmende med Billighed at indrømme
en saadan fast Thara som i Udcastet anført. Be-
stemmelsen om 5 pSt. Thara for Silkebaand paa

Kuller vil finde Anvendelse, naar der findes an-
dre Varer eller et tomt Rum i de Uster, i hvilke
Silkebaandene indføres. Hvad de 40 pSt. Thara
angaar, er der tidligere fra enkelte Sider fremsat
Begyæring om en endnu højere Thara, nemlig 60
pSt., men om end enkelte Fabriker undtagelses-
vis benytte saa svære Kuller og Uster, at den
virkelige Thara kan blive saa stor, har det ved
foretagne Undersøgelser vist sig, at Tharaen ved
de hyppigste Forsendelser aldrig naar op over
40—45 pSt.

Under de almindelige Tharabestemmelser, der
ere optagne i Udcastet, er derhos udtalt, at det
skal være Indføeren tilladt for Veiningen at af-
tage Omkost af Pap eller tykt Papir om Silke-
tøj i Menvarer, medens disse nu regnes med til
Nettovægten (jfr. § 33 i Loven af 1863). Dette
anbefales af lignende Billighedsgrunde og vil bidrage
til en større Rigelighed i Goldklareringen paa de
forskjellige Steder.

Løbe-Nr. 152 har med en Indførsel af
21,580 Pd. givet en Indtægt af 43,160 Kr.;
Nr. 153 med Indførsel 57,742 Pd. Indtægt
230,968 Kr.; Nr. 154 med Indførsel 52,092
Pd. Indtægt 138,912 Kr. og Nr. 155 med Ind-
førsel 57,452 Pd. Indtægt 86,178 Kr., tilsam-
men Indtægt 499,218 Kr., hvortil kommer un-
der Nr. 138 for Børdug 194 Kr., i Alt
499,412 Kr.

Udcastets Nr. 95 antages at ville give
sammen Indtægt som Nr. 153, med et Tillæg for
Blonder m. m., som ikke kan beregnes; og lige-
ledes anslaaes Indtægten under Nr. 97, afset fra
den under Klædningsstykker til Indtægt beregnede
Gold af Godtøj og fra en anden mindre Forandring,
som ikke kan beregnes, at ville blive den samme som
Indtægten under Nr. 155. Udcastets Nr. 96
antages, afset fra den under Klædningsstykker til
Indtægt beregnede Gold af Hatte m. m., og da
den forøgede Indtægt af fløiskvævede Stoffer ikke
kan beregnes, at ville give en Indtægt af
195,967 Kr., hvortil kommer for Børdug om-
trent 291 Kr. I Alt anslaaes saaledes den
fremtidige Indtægt af Silkevarer til omtrent
513,400 Kr.

For Manufakturvarer i Almindelighed vil
Udcastet ses med ganske enkelte Undtagelser at ind-
rømme Kreditoplagsret i den næsten videst mulige
Udstrækning. Denne meget store Begunstigelse er i
visse Henseender ingenlunde ganske uden Betænke-
lighed for Statskassens Interesser, men af Hensyn
til den af Udcastets Bestemmelser følgende lettere
Tarifiering af Manufakturvarer og den store Nytte,
Handelen og Handelsstanden vil kunne drage
deraf, har man ment at burde overvinde Betæn-